

Потòка – Др., СИ.

Потрùп чайр – Нов., СЗ 5,5.

Потùка – Тр., 31.

Прàвата рекà – Б.п., СЗ 7, планинска река, десен приток на *Голàмата рекà*; противоположно на *Крìвата рекà*.

Прàсово кьшлìще – Др., З 2 (СРТ), от ПИ; кьшли на рода *Прàсите*, *Порàсите* – от емл. рег.

Превàла – 1. Боз., СЗ 1, височина, превал към пътя за с. Бояджик, обраб. земя; 2. Б., И 1,8, най-високата точка по пътя за Сливен.

Прегràдите – Б., С 9, името е останало от някогашно *преградно съоръжение* по стар път.

Предèла – 1. Сл., СЗ 7, тесен скалист пролом по *Асеновска река* с преградни съоръжения наоколо. Вероятно някогашна граница между България и Византия; 2. Тв.

Пред Тùнджа – Реч., ЮЗ, обраб. земи в равнина, северно от р. *Тунджа*.

Пред Шùмата – Зап., СЗ 2, обраб. земи в равнина пред м. *Шùмата*.

През Тùнджа – Реч., Ю, ЮЗ 6, обраб. земи на юг от р. *Тунджа*.

Прèкера – Б., СИ 2, възвишение. Различават се *Големия* и *Малкия Прèкер*.

Прèкия път – 1. Коз., Ю 1; 2. Сб.; 3. Тв., Ю 0,5 (ГХХ).

Прекъснатото – 1. Меч., И 1,2; 2. Сам., ЮИ 3, в миналото – земи край р. *Тунджа*, пътят към които се прекъсва от придошлите води. НИ: *Преслян кая*.

Преслян кая – Бож.

Претовàрището – Кал., СИ 2, местност, където се *претоварват* на ка-руци влакчени дървени трупи.

Прèшницата – Б., ЮИ 2, ниви на височина; според местно тълкуване на това място земята се „отпрешнала” – ‘свлякла’.

При бèнтя – Зай., от емл. рег.

При бряста – Из., от емл. рег.

Придрàната лòква – Рак., СЗ, локва, намираща се на билото на Стара планина; една част от водата ѝ се стича на север, а другата на юг.

Прийжен – Сот., ЮИ 2, ниви на припек.

При Крìулите – Из., от емл. рег.

При Кьщата – Бож., от емл. рег.

При Кюсèто – Зай., от емл. рег.

При Могѝлата – Кер., ЮИ 3, вер. се отнася до *Ораната могѝла*.

Принкирѝна – Тв., Ю 7,5, малък поток на Твърдишка река, в близост до който имало много изворчета.

При Осена – Бож., от емл. рег.

Прѝпека – 1. Г.Ал., СИ 3, припекливо място край Дълбокия дол; 2. Зап., И 1, голо място, изложено на припек; 3. Гав., СЗ, стръмно, гора.

Прѝпечките – Бож., ЮЗ 1,5.

При чушмàта – 1. Ор., от рум. вл., за нива, 1884 г.; 2. Тв.